

ÎN CEAS DE SEARĂ

Gustavo El

E toamnă, afar-adie vântul lin
Și-ntr-un acord de muzicuță fină
Încep să scriu, cu gândul la un chip blajin
Al fetei ce-o port în inimă

Deși-i departe, aș vrea măcar pentru o clipă
Să-i fugă gândul către mine
Și cuibărită, sub a mea protectoare-aripă
Să se viseze, timp de nopți și zile

Nimic, din ce mi-ar putea cere-a face
N-ar fi prea mult, pentru-ai săi ochișori
Și când o văd, inima nu-mi dă pace
De ea mi-e dor, cu ardoarea a 10 sori

Doresc, ca-n fiecare zi din viața ei
Domnul să-mi protejeze sufletelul
Din primăvară, când pe câmp sunt miei
Și până-n iarnă, când în geam ne bate gerul.

31.10.2015